

Potapanje stubova u 0,67% rastvor živinog hlorida po metodi »kijanizacije« praktikovalo se ranije u Evropi<sup>(155)</sup>. Trajanje potapanja je bilo 7—10 dana. Po usavršenom procesu, rastvoru sublimata se dodaje 1% Na-fluorida.

Zbog debljine telegrafskih stubova, potapanje u hladne antiseptike nije efikasno, ali je često u primeni toplo-hladni postupak. Kod primene kreozota, temperatura ovog antiseptika u toploj fazi treba da je 100°C ili za teže prodroljive vrste drveta 100—118°C. Hladna faza ne treba da bude toplija od 38°C. Trajanje potapanja kreće se iznad 6 časova u toplim i 2 časa u hladnim antisepticima. Potrošnja kreozota od 5—7 kgr. po 1 stopi kubnoj, odnosno 210—240 kgr. po 1 m<sup>3</sup>, smatra se dovoljnom za trajniju zaštitu. Tada je zaštićeno oko 6 cm. dubine tkiva.

Za toplo-hladno tretiranje jednog kraja stuba (koji će biti u zemlji) u upotrebi su kazani od teškog galvanizovanog gvožđa, zaštićeni spolja drvenom oplatom. Zagrevanje kreozota vrši se ručnim pokretnim bojlerom, kroz koji se provodi vodena para iz parne mašine sa strane. Ovo zagrevanje može biti i drvetom ispod kazana. Radi većeg kapaciteta, jedna baterija kazana zagreva se vodenom parom direktno. Osim toga, svaki kazan snabdeven je podupiračem za uspravno držanje stubova za vreme tretiranja. Dimenzije kazana mogu biti vrlo različite i one zavise od količine i dimenzije materijala, trajanja impregnacije i sl.

Za impregnaciju celokupne dužine telegrafskih stubova kreozotom po postupku »toplo-hladno« izrađuju se gvozdeni bazeni dimenzije 30×4×2 m, sa dodacima za pritiskivanje. Radi lakše manipulacije građa se vezuje gvozdenim užadima i unosi, odnosno iznosi, dizalicom iz bazena kao svežanj.

Glavni način impregnacije stubova jeste Rüpingov proces. Kreozot je osnovni i najbolji antiseptik za ovu svrhu.

Boucherie proces sa sulfatom bakra bio je dosta primenjivan u Evropi. Sada se sulfat bakra zamjenjuje rastvorom Volmanovih soli, u koncentracijama od 2% (Škotska).

Telegrafski stubovi, mada impregnisani, posle izvesne upotrebe počinju da trule. Kada je trulež površinska stubovi mogu imati još znatnu trajnost, ako se dalji razvoj te truleži spreči. U krajevima где vlada oskudica u telegrafskoj građi organizuje se pregled stubova svake 3—5 godine. Trulež se otkriva na više načina, među kojima: okularnim pregledom stubova u nivou zemljišta, udaranjem drveta čekićem ili tupim predmetom u ovoj zoni, vađenjem komadića drveta svrdлом ili snimanjem drveta u nivou zemlje X-zracima.

Postoji više načine zaštite stubova od dalje truleži, pri čemu su najvažniji sledeći:

Furnesov proces<sup>(99)</sup> sastoji se u otkopavanju stubova do dubine od 60 cm. i čišćenju površinske truleži iznad i ispod zemlje. Posle sušenja očišćenih površina na vazduhu u toku nekoliko dana, drvo se nagoreva buktinjom (lamenom kerosenom) do ugljenisanja. Tako topla ugljenisana površina prska se toplim kreozotom, suši nekoliko dana i ponovo zatrپava. Računa se, da se trajnost stubova ovim putem može produžiti bar za 5 godina, posle čega ovaj postupak treba obnoviti. Ovaj se metod primenjuje u Švedskoj. Sličan je Leedomov način (sl. 102).

Osmoplastični metod, patentiran u SAD pod br. 2,109.508, sastoji se u čišćenju trule površine stuba i premazivanju osmoplastičnim sredstvima iznad i ispod zemlje. Premazana površina se zavija nepro-